

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (Odcinek 75) – Katechizm Kościoła Katolickiego a Szabat.

18 czerwca 2024

Tekst PL: Gorzowskie Centrum Biblijne – 17 marca 2026

Witajcie w 75. odcinku „Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo”.

Dzisiaj będziemy kontynuować temat szabatu i połączymy kolejne fakty, aby pomóc nam docenić i zrozumieć, jak doszliśmy do miejsca, w którym jesteśmy dzisiaj. Gdzie znajduje się chrześcijaństwo ewangelikalne. Gdzie znajduje się nawet rzymski katolicyzm w odniesieniu do czwartego przykazania. Dlaczego wierzymy w to, w co wierzymy?

Mając to na uwadze, chcę przywołać Katechizm Kościoła Katolickiego. Jest to obszerne opracowanie obejmujące wszystko — od „dlaczego”, przez „jak”, aż po formy językowe. Ta księga zawiera wszystko, co chcecie wiedzieć o katolicyzmie. Wszystkie tradycje w Kościele rzymskokatolickim, modlitwy, Eucharystię, sakramenty — wszystko jest tutaj zawarte i w tej księdze jest również mowa o szabacie. Jest wyjaśnione, dlaczego porzucono szabat. Chcę więc przejść do punktu 2174. Od tego zaczniemy. Czytamy następujące słowa —

Katechizm Kościoła Katolickiego – Część 3, Sekcja 2, Rozdział 1, Artykuł 3, 2174 — *Wszyscy gromadzimy się w dniu słońca* i chcę się tutaj na chwilę zatrzymać. Zwróćcie uwagę na używaną tutaj terminologię. Gromadzimy się w dniu słońca. I teraz rzecz jest taka: historycznie pogańskie kultury czciły słońce. Oddawały cześć słońcu i stąd właśnie wzięła się nazwa Dnia Słońca znana jako niedziela. Ponieważ pierwszy dzień tygodnia był, w pewnym sensie, szabatem pogan. To był dzień, w którym oddawali cześć.

Aby to lepiej zrozumieć, możemy sięgnąć do komentarza doktora Gilberta Murraya na ten temat. Posłuchajcie jego słów —

Dr Gilbert Murray – profesor greki na Uniwersytecie Oksfordzkim — *„Mitraizm... zdobył tak wielką popularność, że był w stanie narzucić światu chrześcijańskiemu swój własny dzień słońca zamiast szabatu; swoje święto narodzin słońca, 25 grudnia, jako dzień narodzin Jezusa.”*

Profesor zauważa, że pogaństwo miało tak ogromny wpływ, że przeniknęło do wiary chrześcijańskiej i chrześcijaństwo faktycznie zasymilowało się z pogańskimi ideami.

Przede wszystkim z uznaniem i uświęceniem dnia słońca, co właśnie czynili czciciele Mitry. Co więcej, czy to przypadek, że dzisiaj wielu ludzi, wielu chrześcijan, obchodzi to, co nazywają Bożym Narodzeniem i dzieje się to 25 grudnia? A oto mały sekret: Jezus nigdy nie urodził się 25 grudnia. To jest absolutnie jasne i uczeni, nawet chrześcijańscy uczeni, powszechnie uznają, że Jezus nie urodził się 25 grudnia. Skąd więc to się wzięło? Powiem wam skąd — pochodzi to z pogańskiego kultu, z mitraizmu. To jest dzień, w którym Mitra był czczony jako ten, który przyszedł na świat.

Wracając więc do punktu 2174 i do słów „wszyscy gromadzimy się w dniu słońca”, musicie zrozumieć, że użyty tutaj język ma znaczenie i tekst mówi dalej —

Katechizm Kościoła Katolickiego – Część 3, Sekcja 2, Rozdział 1, Artykuł 3, 2174 — Wszyscy gromadzimy się w dniu słońca, ponieważ jest to pierwszy dzień [po szabacie żydowskim, ale także pierwszy dzień], w którym Bóg oddzielił materię od ciemności i stworzył świat; a tego samego dnia Jezus Chrystus, nasz Zbawiciel, powstał z martwych.

To jest interesujące. Czy to, co właśnie przeczytaliśmy, brzmi znajomo? Powinno, ponieważ są to słowa Justyna Męczennika. Czytaliśmy te słowa w części 71, w jego „Dialogu z Tryfonem”. Było to wyjaśnienie Justyna Męczennika, dlaczego chrześcijanie przestali zachowywać szabat. Chcę, żebyście to zobaczyli, to jest niezwykle ważne. Fundamentalna podstawa, na której Kościół katolicki, a następnie w konsekwencji protestantyzm, opiera swoje zachowywanie i czczenie niedzieli kosztem szabatu, nie opiera się na Dziejach Apostolskich, ani na Ewangeliach, ani na listach Pawła, Jakuba czy Piotra. Nie opiera się na Nowym Testamencie. Nie ma na to żadnego wersetu. Fundamentem, który to wspiera, są tradycje ludzkie — ludzie, którzy pojawili się pod koniec I wieku i na początku II wieku i zaczęli głosić doktrynę, której nie da się poprzeć Pismem.

Idąc dalej, przechodząc do punktu 2175, czytamy —

Katechizm Kościoła Katolickiego – Część 3, Sekcja 2, Rozdział 1, Artykuł 3, 2175 — Niedziela jest wyraźnie odróżniona od szabatu, który następuje po niej chronologicznie w każdym tygodniu; dla chrześcijan jej liturgiczne obchodzenie zastępuje obchód szabatu. Tutaj widać wyraźne stanowisko — przynajmniej z perspektywy katolicyzmu rzymskiego — mówią oni, że gdy zachowujesz niedzielę, zastępuje ona szabat, więc szabat znika. Teraz jest pierwszy dzień tygodnia.

Dalej czytamy — [Ci, którzy żyli według dawnego porządku rzeczy, przyszli do nowej nadziei, już nie zachowując szabatu, lecz Dnia Pańskiego, w którym nasze życie jest błogosławione przez Niego i przez Jego śmierć.](#)

Zatrzymajmy się ponownie. Czy te słowa brzmią znajomo? Ponownie mamy wyjaśnienie, dlaczego porzucono szabat na rzecz niedzieli. Zauważycie, że nie ma tu żadnego cytatu z Pisma. Są to słowa Ignacego z jego „Listu do Magnezjan”, które już omawialiśmy. To jest podstawa, na której Kościół katolicki opiera swoje stanowisko porzucenia szabatu. Nie pochodzi ona z Nowego Testamentu. Pochodzi od Justyna Męczennika, pochodzi od Ignacego — i powiem wam, to powinno was zaniepokoić. Mnie to niepokoi.

Idąc dalej, chcę przejść do punktu 348. Posłuchajcie tego — to jest komentarz katolicki. To jest niesamowite, mówią —

Katechizm Kościoła Katolickiego – Część 1, Sekcja 2, Rozdział 1, Artykuł 1, 348 — [Szabat jest w centrum prawa Izraela.](#) Chcę, żebyście to przyjęli. Szabat jest w centrum prawa Izraela. Oni uznają, że jest centralnym elementem Dziesięciu Przykazań. Że jest centralnym elementem stylu życia. Jest samym sercem prawa. I dalej czytamy — [Zachowywać przykazania to odpowiadać mądrości i woli Boga, wyrażonej w Jego dziele stworzenia.](#)

Muszę wam powiedzieć, zgadzam się z każdym słowem, które tutaj zostało wypowiedziane. W rzeczywistości jest to piękna, jasno wyrażona mądrość. To jest prawda — zachowywać przykazania Boga to odpowiadać Jego mądrości i Jego woli. To jest po prostu fakt biblijny. Ale niestety, kiedy przechodzimy do punktu 349, wszystko się wykołaja. I czytamy —

Katechizm Kościoła Katolickiego – Część 1, Sekcja 2, Rozdział 1, Artykuł 1, 349 — [Ósmy dzień. Lecz dla nas nastał nowy dzień: dzień Zmartwychwstania Chrystusa.](#)

Najpierw pada głębokie stwierdzenie, które jest całkowicie zgodne z Pismem i ma pełne oparcie, a potem nagle następuje całkowite odejście — „lecz dla nas nastał nowy dzień, dzień Zmartwychwstania Chrystusa”.

Pozwólcie, że coś powiem: czy zmartwychwstanie Jezusa jest ważne? To pytanie jest absurdalne, ponieważ bez niego nie ma nadziei, nie ma odkupienia, nie ma przebaczenia grzechów, nie ma wejścia do Królestwa niebios. Jest ono absolutnie kluczowe. Historia Chrystusa, fundament Jezusa — Jego śmierć, pogrzeb i zmartwychwstanie — obejmują całą naszą wiarę. Bez tego nie ma nic. Dlatego naprawdę jest On Alfa i Omega, początkiem i końcem.

Szatan doskonale wie, jak fundamentalny dla zbawienia jest Jezus, że On sam jest Zbawieniem. Aby stworzyć wielkie dzieło zwiedzenia, możecie być pewni — wprowadzi i użyje świętego imienia Jezusa w tej narracji i powie wam, że powinniście odejść od przykazań Boga. Że powinniście porzucić to, co Bóg nam nakazał — dla imienia Jezusa. Dla tego, co Jezus uczynił.

Ale kiedy się nad tym zatrzymacie i zaczniecie to rozważać — to jest absurd. Nie mogę czcić Jezusa, buntując się przeciwko Jezusowi. To jest sprzeczność. To nawet nie ma sensu. To jest szaleństwo. To, że ktoś próbuje opakować bunt w papier prezentowy chwalebnego dzieła Jezusa, oznacza mieszanie dwóch zupełnie różnych rzeczy, które nie mogą i nie powinny być mieszane. Mieszanie tego, co święte, z tym, co nieświęte. Boże, miej miłosierdzie. Niech tak nigdy nie będzie.

Pozwólcie, że rozwinę ten temat. Chcę was teraz zabrać do „Katechizmu dla konwertytów doktryny katolickiej” i bardzo mi się to podoba, ponieważ jest on napisany w formie pytań i odpowiedzi, i pojawia się pytanie —

Katechizm dla konwertytów doktryny katolickiej – Dziesięć Przykazań, Trzecie Przykazanie — **Który dzień jest dniem szabatu?** A odpowiedź brzmi: **sobota jest dniem szabatu.**

Następnie pojawia się kolejne pytanie: **dlaczego więc zachowujemy niedzielę zamiast soboty?** Jaka jest odpowiedź? **Zachowujemy niedzielę zamiast soboty, ponieważ Kościół katolicki, na Soborze w Laodycei [336 r. n.e.], przeniósł uroczystość z soboty na niedzielę.**

Chcę, żebyście to zrozumieli: Kościół katolicki nie wstydzi się tego, nie unika tego tematu, nie ukrywa faktu, że to oni, w swojej władzy, przenieśli dzień, świętość, uświęcenie z soboty na niedzielę.

W bardzo realnym sensie to, co zrobił Kościół katolicki, to wkroczył i powiedział: my jesteśmy Bogiem. Ponieważ tylko Bóg może określić, co jest święte, a co nie jest święte. Tylko Bóg może określić, co jest czyste, a co nieczyste. Tylko Bóg może to zrobić. My nie mamy takiej mocy. Ale Kościół katolicki pojawił się i powiedział: my mamy tę moc — i zrobiliśmy to.

Bądźcie z nami. Mamy więcej na ten temat.

Niech Bóg was błogosławi i strzeże.